

Μὲ τῶν δένδρων, Περικλίτε, τὰς σκιὰς σκιμαγῶ,
καὶ βαρεῖς τυμπάνων ἤχοι
τῶν βασῶν τῶν ἀπατήτων ἀρτυρίζουν τὴν ἠχῶ,
κί' ἓνας ταγματάρχης βήχει.

Ὁ Σειφρουλλάχ ὁ Τούρκος κί' ὁ Πασσᾶς Ἐτίμ θά σκάσει,
ὅταν μῆθουν τὰ μαντάτα
πῶς κατέφθασαν συγχρόνως ἑσὶ κλεινὸν τὸ Μαλακασί
τὰ διάφορα φουδάτα.

Ἐξ Ἰσθμῶν. — Χαίρω πολὺ γιὰ τὸ μαντάτο τοῦτο
πῶς ὄλοι' ὅσας ἐφθάσατε συγχρόνως ἑσὶ μινούτο.
Ναῦται φυλάττουν καὶ φρουροὺν αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα
τῆς βρώμας τὴν πρωτεύουσαν καὶ κάθε παλλαδίου,
κί' ὕρα τὴν ὕρα καρτερῶ του Στόλου τὴν ἀρμάδα
νὰ εἰρή τὰς ἀγκύρας τῆς ἑσὶν ὁρίων του Σταδίου.

Ἐκ Τανάργας. — Σὺν φρήνῃς τρέχω σὶ κορφαῖς ἀπάνω,
μ' ἔστιλαν κί' ἐμένα μ' ἄλλους ἀναγνώρισιν νὰ κάνω.
Ἄπ' ἐδῶ κί' ἐκεῖ πηγαίνω, Περικλίτε μου μακαπίση,
κί' ἀγναντεύω καὶ κιαλάρω τὰ ποῖα τῶν ἀγώνων,
ἔταν εἶδα φουτανεῖλα μὲ τσοροῦνι καὶ μὲ φῆσι,
κί' ἀνεγνώρισα πῶς εἶναι κάποιο τάγμα τῶν εὐζώνων.

Ἀναγνώρισις σπουδαία κί' ἐντελὴς ἐπιτυχία,
ὅταν εἶδαν μερικοὶ
ὄπὸ κανόνια παρεκῆ,
κί' ἀνεγνώρισαν πῶς εἶναι κάποια πυροβολαρχία.

Θρίαμβος τοῦς κόπους στέφει
κί' ὄλοι τρέψν μὲ τόσο κέρη,
κί' ἐγὼ μόνος, Περικλίτε, πέρνω κάμπους καὶ βουνά,
μὲ πολέμιον κανένα δὲν εὐρίσκω ποθενά.

Δὲν μᾶς ἔπασσ' ἐδῶ πέρα
μῆχρι σήμερον βροχῆ,
κατοπτεύω νύκτα ἔμερα,
μὲ δὲν φαίνεται φυγῆ.

Μόνον ἄλογα διαβῆκαν μὲ λευκοῦς ἀφροῦς ἑσὶ χεῖλη
κί' ἀνεγνώρισα πῶς εἶναι: τῆς καθβαλαρίας Ἰλη.

Ἐξ Ἰσθμῶν. — Παρακαλῶ γιὰ τὰς ἀναγνώρισις
δέξου συγχαρητήρια καὶ φιλικὰς προσφορὰς.
Χαίρω ποῦ δὲν ἔμεναισι Νιζάμης ἐκεῖ πέρα,
πλὴν μῆθε, φίλη καρδιά,
πῶς τῆς παρλάτας ἡ Βουλῆ
θ' ἀνοίξη τὴν Δευτέρα.

Ἐκ Τανάργας. — Ἀγγελίαν σ' ἀναγγίλλω νεωτέραν,
μ' ἔστειλαν νὰ κάμω πάλιν ἀναγνώρισιν δευτέραν,
κί' ἐνῶ πῆγαίνα μόνος
ἀμερῆμωσ κί' ἀπαράχως
μῆσα σὶ ὁρμιοῦς ἀγρίους, μῆσα σὶ ἐσπώδη μῆρη,
ὄπὸ λαγοὶ μὲ πετραχέλια πεταχτήκαν ἀπ' τῆ φτέρη,
κί' ἡ καρδιά του Φασουλῆ σου, του Τυρταίου ποιητοῦ,
ἔκτύπησε, βρὶ Περικλίτε, σὺν ταμπουρῶ του Στρατοῦ.

Πῶς ἐτρόμαξ', καυμίγε,
μὲ καλά πολλοὶ μοῦ λένε
πῶς ἔμπορε κί' ἡ γενναϊότης Μπουναπάρτη Στρατηγοῦ
νὰ τρομάξη μ' ἓναν φύλλο, μ' ἓνα πτόδημ λαγοῦ.

Ἐξ Ἰσθμῶν. — Πῶς τόπαθες καὶ τόσον ἐφοβήθης ;
σὺ δι' ἀνδρείαν πάντοτε καὶ τόλμην διεκρίθης.
Ἐσ' εἶσαι σὺν τὸν Θεοδωρῆ γιὰ τὸν πολέμιου μᾶννα,
κατόπτεισε κί' ἀνίχνεισε καὶ βγαίνει ἑσὶν παγᾶνα.

Ἀνδρῆζου, τόλμα, γιαιουτή
καὶ ζύλινα τσιφουτή,
κί' ἔς μὴ σὶ σιμάζι κί' ἡ βροντή,
ποῦ κάνει τὸ μπαρουτί.

Ἐκ Τανάργας. — Πρὸς νεροῦ μου πάω μόνος μὲ χαρὰ
μὲ ἑσὶ τὰ πεύκα καὶ τὰ χροῖνα,
καὶ θυμοῦμαι τὴν Ἀθήνα,
ποῦ παιδεύσασαι καὶ ρεῖβεις ἐσωστὸν ἄρῃς σειρά.

Παραίτησας τῶν μεγάλων γυμνασίων τὴν ὁρμήν,
ἑσὶν Χαϊρώνιαν ἐπήγα,
Περικλίτε μου κολλήγα,
καὶ ἑσὶν λείονα προσήλθον μὲ προσφώνησιν θερμῇ,
ὅταν τοῦτος ζωντανεῖ μῆρος σ' ἐμένα τὸν σαλιάρη,
καὶ τὰ μούτρα μου κυττάζεις ἐβουχθή κατὰ πρῶτον,
κί' ἕστερα τὰ νῦτα στρέφει σὺν κί' ἐκείνῳ τὸ λιοντάρι,
ποδοῖζει τὰ πεινά τ' ἑσὶν ἰππότην Ἰνδ-Κισσῶτον.

Ἐξ Ἰσθμῶν. — Μ' ἰθάμβωσες μὲ τὰς ἐπιτυχίας,
μὲ τώρα πλῆον ἄφησε τὰς τόσας κακουχίας,
κί' ἔλα νὰ ἔγῃ τὸ σπῆτι σου καὶ τὸν πιστὸ σου φίλο
νὰ πιηξὲ μαζὶ του καὶ νὰ φῆς τὸ τακτικὸ σου ζύλο.

Ἐκ Τανάργας. — Τοῦς δίκους μακ κί' ἀπὸ μέρους μου χαίρῃτα,
φιλιτάτῃ μου Περικλή,
καὶ χαμῖσσα τοιγαριτά
εἰτέλε μου τοῦ Τσανακλή.

Ἐξ Ἰσθμῶν. — Πολέμαρχε, γαρμῆσού κί' ἔλα πίσω,
καὶ πόθος μὲ κατέλιβε νὰ σὶ ζυλοκοποῦσῃ.

Καὶ καμῖόσας ποικιλίας, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Ἔγιναν εἰς τὸ Φάληρον οἱ γάμοι κατ' αὐτὰς
τοῦ νέου Χρήστου Τσάκωνα, σπουδαίου γαιονόμου,
μὲ νίαν διακρίπουσαν εἰς χάριν κί' ἀρετὰς,
μὲ τὴν Μαρίναν δηλαδῆ, τὴν κόρην Οἰκονόμου,
κί' ἀντήλλαξεν τὰ στέφανα νυμφῶν ἐπιζήλων
Ἰάσον ὁ καὶ Μπουμπουλῆς μὲ τὰς εὐχὰς τῶν φίλων.

Παράπονα, τοῦτέστι ποιήσεις μὲ φωτιὰ
τῆς νέας ποιητρίας Ἐλένης τῆς Φωτιᾶ.

Ἄιδονοπούλου μέλαθρον καὶ Παππαϊωάνου,
στολλοὶ καὶ καταφυγῆ κάθε πρωτεύουσιάνου.

Ἦλθαν τὰ κανακάρικα τὰ κλοκακρινά,
μᾶς ἔλθαν, νάτα, νά.

Τρέξετε γιὰ νὰ κίψετε τῆς ὕρας φοροσῆσι,
πρωτεύουσιάνου λείοντες, γαμπρῶν κορμωστασιᾶσι.

Ψυχούλα μου τὶ χροῖματα,
ψυχῆ μου τὶ κοψίματα,
τὶ πῆξαι, τὶ κορδῶματα,
τὶ τέλεια ραφιμάτα.

Κί' ὁ Φασουλῆς ἐφώναξε μὲ τὴν ζυλίνα μῆση :
αχαρὰ ἔστονε ποῦ τὰ φορεῖ καὶ ποῦ θά τὰ φορίσῃ.

Τοῦ ΡΩΜΗΟΥ κατὰ τὸ Γραφεῖον, ὄλοι μῆτρα καὶ ρυθμῶς,
ἑσὶν Πιννακωτῶν τὸν δρόμον, δεκαπέντε ἀριθμῶς.